

PERSPECTIEF 2

Marcel Schouten in de lichte gang van de tweede verdieping van de nieuwbouw aan Pandora. Deze foto is van begin januari, vlak voor de oplevering.

Inhoud

- > 2 Column Bert de Weerd
- > 3 Femke Sterken (Libelle) over Pantarhei
- > 4 'Juf Brigitte' werd 'mevrouw'
- > 5 Teamleiders over keuzewerktijd
- > 6 Een leerling en haar vader aan het woord
- > 7 Verwendag Zorg en Welzijn Breed
- > 8 Kort nieuws

Open huis en inschrijving

De lesjesmiddag en het open huis worden gehouden in ons nieuwe gebouw aan Pandora 1. Van harte welkom op onderstaande data.

Lesjesmiddag

woensdag 4 februari 2009 14 - 16 uur

Open huis

vrijdag 13 februari 2009 18 - 21 uur

zaterdag 14 februari 2009 11 - 14 uur

Inschrijvingsmiddagen en -avonden

woensdag 18 februari 2009 16 - 20 uur

woensdag 4 maart 2009 16 - 20 uur

donderdag 16 april 2009 18 - 21 uur

Wij wijzen u ook nog even op de voorjaarsvakantie, die afwijkt van de landelijke adviesdata: ma 23 feb t/m vr 27 feb 2009

Toonaangevend

Twee hoofdrolspelers in de totstandkoming van onze nieuwbouw zijn Michiel Snelders, de architect, en Marcel Schouten, die verantwoordelijk is voor de bouw. Met de officiële opening in zicht spreken beiden van een opmerkelijk gebouw; zelfs het woord 'toonaangevend' valt.

Michiel Snelders vindt dat hij zich als architect bij het ontwerp wat terughoudend heeft opgesteld. Dat is voor hem een nieuwe ervaring. "Meestal wil je als architect heel duidelijk je eigen hand in het ontwerp terugvinden, maar dit gebouw wordt pas echt werkelijkheid als de leerlingen het bevolken. Het is een school die elke leerling zich zal toe-eigenen. Door het gebruik van de ruimte en het licht oogt het gebouw open en transparant. Heel bijzonder vindt hij het weglaten

van veel kleur. De kleur wordt er door de leerlingen zelf in gebracht. Hun kleding zal het verschil maken." Het leukste van het gebouw vindt Michiel Snelders de ruimte tussen de lokalen. Daarin zal van alles gaan gebeuren waardoor het onderwijs niet meer alleen in de lokalen plaats vindt.

Op de millimeter

Marcel Schouten ervaart juist door dit project dat het uitdagend is om een school vorm te geven. Vroeger had hij een voorkeur voor het bouwen van woningen. Hij merkt steeds meer dat het realiseren van een schoolgebouw een aparte dimensie met zich meebrengt. "Je wordt gedwongen om je meer in de architect

"Een school bouwen moet nauwkeuriger dan een woning"

Vervolg op pagina 2 >

Toonaangevend

Vervolg van pagina 1

te verplaatsen. Door hem te begrijpen doe je datgene wat past bij het ontwerp. En”, zo vervolgt hij, “het bouwen van een school vereist een grotere nauwkeurigheid en is daardoor interessanter dan het werken in de woningbouw. Er zijn bijvoorbeeld veel minder aftimmerlatjes; het moet op de millimeter.”

Veel plaats voor computers in het lichte en ruime projectlokaal

“Door het gebruik van de ruimte en het licht oogt het gebouw open en transparant”

Schitterende stalen spiltrap

Marcel Schouten vindt vooral de aula en de stalen spiltrap schitterend. “De prachtige glazen puien, de hoogte, de zichtbare brug en de in het oog springende trappartijen naar zowel de eerste als de tweede verdieping maken deze aula uniek.” Over hun onderlinge samenwerking zijn beiden te spreken. Marcel Schouten spreekt zelfs over chemie. Dat deze chemie in het nieuwe hoofdgebouw herkenbaar is, is voor beiden zonneklaar. <

De stalen spiltrap van onderaf gezien

Uit de cockpit van Panta Rhei

Schaalvergroting gelukkig beperkt

Dit jaar viert men dat de Nederlandse luchtvaart honderd jaar bestaat. Het is nog maar kort geleden dat over Amstelveen onder meer de Fokker F7 en later de Constellation hun weg naar Schiphol zochten. Deze toestellen vlogen zonder veel technische hoogstandjes; helaas zijn er ook diverse hierdoor verongelukt. In deze toestellen konden, zeker vergeleken met de huidige verkeersvliegtuigen, maar relatief weinig passagiers mee. Hun tijd is voorbij; vanuit mijn nieuwe werkkamer zie ik regelmatig de Boeings hun weg naar onze luchthaven vinden.

Panta Rhei bestaat minder lang dan onze luchtvaart. Toch zijn er vergelijkingen te maken. Het onderwijs heeft zich ook in de laatste decennia stormachtig ontwikkeld. Schoolgebouwen van veertig jaar geleden zijn daardoor niet meer geschikt voor het onderwijs van vandaag. Vooral de technologische vooruitgang is in ons nieuwe gebouw terug te vinden. Er liggen kilometers aan kabels, de computers zijn overal zichtbaar aanwezig en in veel lokalen hangen elektronische schoolborden. Het kan niet anders dan of het nieuwe gebouw heeft een positieve invloed op de resultaten van de leerlingen.

Scholen zijn, net als de vliegtuigen, veel groter geworden. Waar vroeger een paar honderd leerlingen de gangbare maat was, zijn er nu gemiddeld in een school voor voortgezet onderwijs meer dan duizend leerlingen. Hoewel een redelijke grootte noodzakelijk is voor zoveel mogelijk keuzemogelijkheden voor de leerlingen, is er terecht in de samenleving een discussie op gang gekomen over vaak te grote scholen. Ik prijs mij gelukkig dat wij, al vóór deze discussie, onze maximale grootte op zevenhonderd leerlingen hebben gesteld. Wij hoeven in omvang hierdoor niet verder te groeien. Op onze school kennen de leerlingen elkaar nog en, nog belangrijker, de docenten kennen hen ook. Onze vmbo-leerlingen hebben recht op zo goed mogelijk onderwijs. Eigentijds onderwijs dat aangeboden wordt door betrokken leerkrachten in een spiksplinternieuw gebouw.

Terwijl de vliegtuigen van morgen op de tekentafel liggen, kijk ik uit naar het nieuwe gebouw voor de bovenbouw. Binnenkort gaat de eerste paal daarvoor de grond in. Aan het begin van het schooljaar 2010-2011 zal heel Panta Rhei zeker gehuisvest zijn aan Pandora.

Bert de Weerd

Libelle-redacteur Femke Sterken maakte reportage op Panta Rhei:

“Gezellige uitstraling”

Libelle-redacteur Femke Sterken (29) liep vorig jaar oktober een dag mee met Joyce van Otterdijk, docente maatschappijleer in de bovenbouw. Ze publiceerde haar reportage in het Libellenummer dat uitkwam op 20 november (nummer 47). Het artikel staat op www.sgpantarhei.nl > Actueel

Op welke middelbare school zat je zelf?

Elf jaar geleden ging ik af van het Christelijk College Nassau-Veluwe in Harderwijk. Het was een fijne school, wel met regels, een beetje in de trant van Balkenende. De school had een christelijk stempel, maar niet overdreven. Er werd hard gewerkt, er was discipline, maar we hadden ook feestjes.

Wat was de opzet van de reportageserie ‘Nederland anno 2008’?

We wilden in deze serie een aantal werkerreinen die negatief in de media voorkwamen van de andere kant laten zien, bijvoorbeeld

Libelle-redacteur Femke Sterken (rechts) in gesprek met docente Joyce van Otterdijk (links)

de gezinsvoogdij, de thuiszorg en het vmbo. Hoe gaat het daar aan toe op een gewone dag, was de vraag die we wilden beantwoorden. Verschillende redacteurs mochten een onderwerp kiezen. Ik vond het interessant om op een vmbo rond te lopen, elf jaar nadat ik zelf van school kwam, en op een school met een ander niveau.

Hoe kwam je op Panta Rhei terecht?

Via-via. Ik heb eerst het TEC in Amsterdam benaderd, waar vorig cursusjaar iemand is neergeschoten, maar dat bleek een mbo-school te zijn. Via het TEC kwam ik bij Panta Rhei terecht. We zochten een gemengde school, dus niet volledig zwart en ook niet helemaal wit. De school moest ook niet in hartje Amsterdam staan, daarom was Panta Rhei in Amstelveen prima.

Wat viel je op tijdens je dag op Panta Rhei?

Sowieso dat het een school is met een heel gezellige uitstraling. De school is ook minder bedreigend dan het vmbo waarover je in de media hoort. Er waren geen detectiepoortjes, er liepen geen kinderen met een mes rond. Er stonden wat jongens voor de school te roken, en anderen aten een zak chips. In feite kreeg ik er het gewone middelbareschoolgevoel dat ik kende van mijn school in Harderwijk. Mijn eerste indruk was: zie je wel, al die reuring gaat over uitzonderingsgevallen.

Wat me aan de andere kant opviel, is dat er in een les van veertig of vijftig minuten minder geleerd wordt dan vroeger op mijn eigen school. De concentratieboog van deze leerlingen is heel kort. Zijn er drie kleine onderwerpen behandeld, dan moet er al weer op een andere manier aandacht aan de leerlingen gegeven worden.

Wat vond je van het vak maatschappijleer?

Ik vond het leuker en anders dan in mijn tijd. Ik zag de relevantie van maatschappijleer in voor deze kinderen in deze tijd. Want er zaten wel twaalf nationaliteiten en culturen in deze klassen bij elkaar. De discussie wordt snel verhit als het over geloof gaat. Het is goed om een vak te hebben waarin een beetje begrip gecreëerd wordt. Het is belangrijk om te voorkomen dat leerlingen een mes mee naar school nemen, bijvoorbeeld omdat ze een christelijk of islamitisch kind naast zich niet leuk vinden. Daarom zou het ook meer diepgang mogen krijgen. De leerlingen komen allemaal uit een subcultuur; laat ze aan elkaar vertellen wat daar kenmerkend voor is, en dit niet uit een boek halen. Ze kunnen veel van elkaar leren. <

Achtentwintig jaar werkte Brigitte van den Broek (48) in het basisonderwijs, waarvan de laatste zeventien jaar op openbare basisschool De Pionier in Amstelveen. Toen bezocht ze een informatie-middag op Panta Rhei. Helemaal uit het niets kwam het in haar op: "Ik zou hier willen werken." Ze stuurde een open sollicitatie en sinds augustus 2008 is 'juf Brigitte' veranderd in 'mevrouw Van den Broek'.

Brigitte moest wennen aan de nieuwe aanspreektitel 'mevrouw'. Maar verder is de carrièrestap goed uitgekapt: "Ik vind het hier erg leuk en ben blij dat ik de overstap gemaakt heb. Ik wil nooit meer terug naar het basisonderwijs, want ik vind het werken hier een stuk relaxter en overzichtelijker. Op de basisschool moest ik veel meer ballen in de lucht houden."

Brigitte geeft vier dagen in de week Nederlands en Mens en Maatschappij¹ in de brugklas, vakken die ze dankzij haar onderwijsakte ook mag geven in de onderbouw. Brigitte geniet van de kleine klassen met maar 20 leerlingen. "Ik kan iedere leerling goed aandacht geven." Dat het team uit zo'n honderd mensen bestaat, vier keer zoveel als op haar vroegere school, was ook nieuw voor haar. "Wat een meute mensen, niet te geloven," dacht ze op de eerste teamvergadering. Het grotere aantal mannen dat in het voortgezet onderwijs voor de klas staat verraste haar ook – "De mix is goed voor de kinderen." En dat er veel jonge collega's op school werken, was tegengesteld aan de situatie in het basisonderwijs, waar ze een van de jongere teamleden was. En niet te vergeten had ze de afgelopen zomer ook meteen een week langer vakantie.

¹ Mens en Maatschappij is een vak waarin aardrijkskunde, economie, geschiedenis en maatschappijleer samengaan

Recht voor z'n raap

Twee leerlingen uit haar vroegere groep 8 zitten in een klas die ze nu Mens en Maatschappij geeft. Volgens Brigitte vinden die dat geen probleem, maar eerder een extraatje: ze kennen de juf al. Wat het omgaan met de leerlingen betreft ervaart Brigitte geen verschil: "De kids in groep 8 en deze kids zijn gewoon kinderen, ook al zijn deze 13 of 14 jaar. Ik kan met mijn opleiding en ervaring in het basisonderwijs goed met hen omgaan." In de taalaccentklas waar ze mentor van is, kan ze bij het vak Nederlands goed terugvallen op haar ervaring: "Als ze een woord moeilijk vinden, vraag ik hen: ken je dat woord, ken je er misschien een stukje uit, waar zou het mee te maken kunnen hebben?"

Vmbo-leerlingen zijn recht voor z'n raap, heeft ze gemerkt. "Ze gooien eruit wat ze denken. Iets is stom of leuk. En", vertelt ze geamuseerd, "een van de eerste dagen zei een leerling toen ik voorbij liep tijdens mijn rondje door de klas: 'Juf ruikt vèt lekker.'"

Iedereen op z'n plek

Brigitte noemt het een uitdaging om leerlingen te motiveren, te stimuleren en bij te staan om hun diploma te halen. "Al help ik maar één kind bij het halen van z'n diploma," zegt ze. Ze ervaart dat leerlingen in haar klas (een kader/gemengd klas) echt kansen krijgen. "Kunnen ze meer, dan krijgen ze meer uitdaging. Zo krijgen vier leerlingen nu al extra werk." Het vmbo is voor leerlingen vaak een verademing na het basisonderwijs. Daar voelden ze vaak dat ze de slechtste waren van de klas, maar hier krijgen ze positieve feedback en ervaringen. "Ouders laten weten dat ze een ander kind thuis hebben. Ze vertellen: 'Hij loopt te fluiten en ziet 't weer zitten. We kennen 'm niet terug.'" Ook tijdens het project 'Samen', een anti-pestproject, en het mentoruur waarin een Leefstijlles op het rooster staat, hoort Brigitte vaak dat de leerlingen gepest zijn op de basisschool, en dat daar niets aan gedaan werd. "Hier heeft iedereen z'n plekje; iedereen mag er zijn."

Hoewel ze nog maar een half jaar actief is in de onderbouw, is Brigitte van plan de lerarenopleiding te volgen om ook in de bovenbouw les te kunnen geven. Want ze ziet dat Panta Rhei een school is met veel mogelijkheden. En ze is benieuwd naar het werken in het nieuwe gebouw. <

Ervaringen na een half jaar 'kwt' positief

Keuzewerktijd maakt leerlingen zelfstandiger

Leerlingen uit de brugklas gaan goed om met de keuzewerktijd, een deel van de leerlingen uit het tweede leerjaar moet er nog aan wennen. Bij docenten verdwijnt de koudwatervrees, ouders zijn er tevreden over. Het effect op de cijfers is nog niet duidelijk, maar er is wel sprake van een betere werkhouding van leerlingen. Dat is globaal de balans van een half jaar keuzewerktijd in de onderbouw.

Keuzewerktijd (kwt) houdt in dat leerlingen elke dag één uur zelfstandig aan een taak voor een vak werken, onder begeleiding van een docent. Elke woensdag zijn de nieuwe weektaken voor de vakken beschikbaar voor de leerlingen; op dinsdag de week erna moeten ze af zijn. Dagelijks coacht de mentor tijdens de mentortijd – een half uur aan het begin van de dag – de leerlingen bij het aanpakken van de taken in de keuzewerktijd. Is een leerling klaar met een taak, dan tekent de docent deze af. Heeft een leerling de taken op dinsdag niet af, dan blijft hij of zij tussen 15 en 16.30 uur op school om het

“Keuzewerktijd past bij de vernieuwing van het onderwijs op Panta Rhei”

werk af te maken. Andere leerlingen mogen dan naar huis. Er is dus een duidelijke structuur voor de keuzewerktijd waardoor deze tijd niet kan uitmonden in gezelligheid en nietsdoen. Overigens kennen onderbouwleerlingen het fenomeen keuzewerktijd al uit het basisonderwijs. Alleen heet het daar 'zelfstandig werken'.

Minder huiswerk

Jochem Peppelenbos en Rudi Seip, teamleiders in de onderbouw, schetsen de verbetering die ze constateren in de werkhouding van leerlingen: “Ze gaan verantwoordelijker met hun werk om. Ze worden er zelfstandiger in, ze leren plannen.” De keuzewerktijd is een middel op weg naar minder huiswerk. “Leerlingen zijn er blij mee dat ze weinig of geen huiswerk thuis hoeven te maken. Alleen het leerwerk moet thuis gebeuren. En dat zal

altijd wel een beetje zo blijven, want leren voor een toets is bijvoorbeeld echt iets voor thuis”, zegt Jochem. Keuzewerktijd helpt leerlingen om competenties te verwerven: zelfstandig werken, verantwoordelijkheid nemen voor hun leerproces en leren plannen. Dat past bij de vernieuwing van het onderwijs op Panta Rhei, waarbij niet meer de vakinhouden het doel vormen, maar de competenties van leerlingen.

Nieuwe ruimte

In het nieuwe gebouw hebben de leerlingen met twee klassen tegelijk – in totaal maximaal 48 leerlingen – keuzewerktijd in de speciale projectlokalen met 24 computers. Twee vakdocenten begeleiden de leerlingen. Ze hoeven niet per se het vak te geven waarvoor de leerlingen taken uitvoeren, om toch

zinvol te kunnen helpen.

Rudi: “Docenten zijn zelf opgeleid op havo- of vwo-niveau en daarna op hbo-niveau. Dit is vmbo-niveau, dus leraren hebben inhoudelijk genoeg kennis in huis van alle vakken. Een leerling hoeft bovendien niet altijd inhoudelijk geholpen te worden. Begrijpt hij of zij iets niet, dan kan de docent bijvoorbeeld de vraag stellen: waar kun je het antwoord vinden? Of de docent kan de leerling een aanwijzing geven.”

Blijven de ervaringen met keuzewerktijd positief, dan overwegen de onderbouwteams om de keuzewerktijd uit te breiden voor kansrijke leerlingen. Er is geopperd om juist deze leerlingen langduriger zelfstandig te laten werken.

Ouders hebben tijdens de kennismakingsavonden aan het begin van het schooljaar van mentoren gehoord wat keuzewerktijd inhoudt. Veel mentoren hebben inmiddels van hen teruggehoord dat ze tevreden zijn over deze vernieuwing. Een belangrijke reden is dat ouders dankzij de weektaak (die in de regel achter de inlog op de website staat) meer inzicht hebben in waar hun kind mee bezig is. <

Rudi Seip en Jochem Peppelenbos, teamleiders onderbouw

Een leerling en haar vader aan het woord

“Fijn dat de ouderraad resultaten boekt”

Tweedejaars leerling

Nikki van der Veer vertelt over haar ervaringen met Panta Rhei. Haar vader Ruud is enthousiast over de ouderraad waar hij lid van is.

“Aan het eind van de kennismakingsweek op Panta Rhei voelde ik me er eigenlijk al thuis”, vertelt de vijftienjarige Nikki die in Amstelveen woont. “Ik nam ook meteen vriendinnen mee naar huis. Als je op de basisschool geen goede klik met de leraar had, zat je daar toch het hele jaar mee! Nee, dan die docenten hier, zo verschillend, de ene is heel streng, de andere is grappig. Maar in ieder geval is er hier voldoende afwisseling.”

Weektaak

“Op de basisschool moest je thuis je huiswerk maken. Op Panta Rhei krijg je een weektaak, waar je tijdens schooltijd aan mag werken. Dat vind ik heel fijn. Als je iets niet snapt, is er altijd een leraar die je kan helpen. Alleen toetsen leer ik thuis, daar heb je wat meer tijd voor nodig. Op woensdag krijgen we de weektaak op”, vertelt Nikki, “en de dinsdag daarna kijkt de mentor of we het af hebben. Als je dan nog veel moet doen, moet je dinsdagmiddag nablijven. Dat is mij gelukkig nog nooit overkomen.”

Innerlijk bekijken

De leuke dingen van school, dat zijn voor Nikki vooral “de activiteiten met mijn eigen klas. Bijvoorbeeld de waterweek van vorig jaar, of een uitje voor een vak. En de disco’s, die zijn echt vet!” Daarnaast vindt Nikki het belangrijk dat je op school leuke vriendinnen hebt. Nikki heeft onder haar vriendinnen ook een aantal Marokkaanse en Surinaamse meiden. “Je moet mensen niet op hun land aanspreken, maar hun innerlijk bekijken en dan oordelen”, is Nikki’s conclusie.

Ruud: “Toen Nikki zich zo snel thuis voelde op Panta Rhei, kreeg de school mijn interesse en meldde ik mij aan voor de ouderraad.”

Meer Amstelveense leerlingen

Nikki’s vader, Ruud van der Veer, herinnert zich nog goed hoe Nikki op Panta Rhei terecht kwam: “Toen Nikki vanwege een kleine gehoorafwijking bij een andere school niet werd aangenomen, schreven wij haar in bij Panta Rhei. Toch had deze school toen voor ons, als echte Amstelveeners, nog een wat negatieve klank. We hoorden wel eens over overlast van leerlingen onderweg naar de sneltram. Nu Nikki er op school zit, is ons beeld compleet veranderd. We horen eigenlijk nooit slechte verhalen. Panta Rhei is een goede school. Bovendien zitten er intussen veel meer Amstelveense leerlingen op Panta Rhei.”

Tussenpersoon

Ruud vertelt hoe Panta Rhei zijn interesse kreeg, toen Nikki zich er zo snel thuis voelde. Binnen twee maanden meldde hij zich aan voor de ouderraad. “Deze raad”, legt Ruud uit, “moet je zien als een tussenpersoon van de ouders naar de

schoolleiding. Wat wij opvangen van andere ouders, dat geven wij door, of overleggen we. De ouderraad houdt één keer in de zes weken een vergadering op school, waar ook algemeen directeur Bert de Weerd bij zit. Tussendoor komt de raad samen bij een van de leden om de vergadering op school voor te bereiden.”

Resultaat

“Het contact met andere ouders vind ik leuk, en de sfeer is open”, vertelt Ruud enthousiast, “de directie doet echt iets met wat wij zeggen. Op dit moment zijn we bezig om de overgang van de tweede naar de derde klas onder de loep te nemen. Een onderwerp waar we het recent over gehad hebben, is dyslexie. Sindsdien is ervoor gezorgd dat de docenten beter op de hoogte zijn welke leerling er dyslectisch is. Het fijne van het bespreken van onderwerpen in de ouderraad is dat je ziet dat het resultaat heeft.” <

Geknipt

Het zal je maar gebeuren. In de watten gelegd worden door Rob Peetoom Hair + Make-Up. Dat overkwam onlangs vijftien leerlingen van de afdeling Zorg en Welzijn Breed. Ze kregen aan de Elandsgracht in Amsterdam een kappersbehandeling, een make-up sessie en een fotoshoot aangeboden.

Alexander Peetoom, zoon van Rob Peetoom, en *creative director* Vincent Langedijk bedachten deze 'verwendag' omdat zij het belangrijk vinden om leerlingen al voor hun beroepskeuze te laten zien wat het kappersvak inhoudt. Vincent vertelt: "Omdat je leerlingen tijdens hun stage in het derde jaar natuurlijk nog niet zelf kunt laten knippen, is het lastig om hen een goed beeld te geven van het werken in een kapsalon. Maar ik vind het wel belangrijk om de meiden al tijdens hun vmbo-tijd te enthousiasmeren. Zodra ze op het mbo zitten, kunnen ze bij ons solliciteren. We krijgen ze het liefst zo jong mogelijk binnen."

Wilskracht en ambitie

Op maandag 8 december was voor de leerlingen de grote dag aangebroken. Samen met docente Erica Ludriks reisden zij, enigszins gespannen maar ook enthousiast, af naar de smaakvol ingerichte salon. Die heeft overigens wel wat weg van een loungetent en is met 360 vierkante meter de grootste kapperszaak van Amsterdam.

In zijn welkomstwoord gaf Vincent de leerlingen mee dat zij met een goede inzet veel kunnen bereiken: "Door veel te trainen met verschillende haarstijlen kun je veel bereiken. Zelf ben ik door wilskracht en ambitie zover gekomen, dat ik nu de hele wereld over kan reizen. Ik geef shows in allerlei landen, met name voor de promotie van bepaalde haarproducten."

Filosofie

Vincent vertelde dat Rob Peetoom een eigen opleiding heeft, de Rob Peetoom Academy. Deze Academy werkt graag met gemoti-

veerde leerlingen die nog met de kappersopleiding bezig zijn en biedt hen gerichte scholing aan. Hier leren studenten naast knippen, kleuren en visagie ook de filosofie van Rob Peetoom. Deze filosofie is naar eigen zeggen iets waardoor de zaken van Rob Peetoom zich onderscheiden. Alexander licht toe: "We leren leerlingen niet coupes te knippen, maar te letten op de persoon zelf: het soort haar, de gezichtsvorm, de lengte en wat voor type het is. Het principe is: wat bij je past, maakt je mooi!"

Fotoshoot

Een kappersteam van zeven personen knipte en kleurde de meiden. Voor de perfecte wenkbrauwen kregen zij de unieke Anastasia-behandeling. Hierbij wordt gekeken aan de hand van verschillende sjablonen welke wenkbrauw het beste bij iemand past. Vervolgens wordt de wenkbrauw ingekleurd, overtollige haartjes worden weggehaald en ten slotte wordt de wenkbrauw gefixeerd. Een feestelijke make-up zorgde voor de *finishing touch*. Geen van de meiden wilde echt een *extreme make-over*, want ze waren allemaal gehecht aan hun mooie lange haren. Een professionele fotograaf schoot spontane foto's tussen door en aan het eind was er een gezamenlijke fotoshoot.

Enthousiaste leerlingen

De leerlingen vonden de verwendag een enorme belevenis. Vol enthousiaste verhalen kwamen ze de volgende dag weer op school. Alle medeleerlingen en zelfs het personeel moesten hun nieuwe 'look' bewonderen. Een meisje dat zich bij de conciërge moest melden, vergat spontaan de vraag waarmee ze zat, maar wist alleen maar op te merken: "Ziet u het niet, meester? Ik ben bij Rob Péetoom geweest!" <

Fotoshoot met middenachter *creative director* Vincent Langedijk

Kort nieuws

Dance4Life

Ook veel leerlingen van Panta Rhei deden mee aan het landelijke spektakel Dance4life. Op allerlei manieren zamelden zij geld in voor de bestrijding van aids. Hoogtepunt voor een zestigtal leerlingen was de finale op 29 november. Onder begeleiding van tien medewerkers dansten zij op de slotbijeenkomst in de Utrechtse Jaarbeurs.

Kluisjescontroles

Veiligheid scoorde hoog in de leerlingconsultatie, maar deze dient wel in stand gehouden te worden. Daarbij horen onder meer het tegengaan van pesten, het houden van ontruimingsoefeningen, het tijdig ingrijpen bij oplopende spanningen tussen leerlingen en kluisjes- en tassencontroles. Deze laatste zijn in december samen met de politie gehouden op de onderbouw, met een bemoedigend resultaat. Er werd vrijwel niets van enig belang gevonden. Ook op de bovenbouw zullen deze controles plaatsvinden.

Uitkomst leerlingenconsultaties

Voor het tweede achtereenvolgende jaar is er per leerjaar aan leerlingen gevraagd om hun oordeel te geven over onze school. Het gaat bij deze leerlingconsultaties vooral om het onderwijs zelf, de houding van de leerkrachten, de buitenschoolse activiteiten, de gebouwen en de veiligheid. De uitkomst hiervan ligt in lijn met vorig jaar. Alle facetten, op het gebouw en de veiligheid na, werden met een goede voldoende beoordeeld. De duidelijke onvoldoende voor de gebouwen rechtvaardigt de nieuwbouw. Bijzonder positief werd de veiligheid beoordeeld. De ouderconsultaties zijn aan

de gang. Over de uitkomst volgt een bericht in het volgende nummer van *PeRspectief*.

Landelijke pers

Panta Rhei is onlangs weer genoemd in *Trouw* en *Elsevier*, twee media die jaarlijks alle scholen voor voortgezet onderwijs beoordelen. In *Trouw* scoren de basisberoepsgerichte en de kaderberoepsgerichte opleidingen van Panta Rhei bovengemiddeld. Daarmee behoort Panta Rhei tot de beste scholen in Amsterdam en Amstelland. De mavo-opleiding wordt in *Trouw* onder het gemiddelde gekwalificeerd. In *Elsevier* wordt de vinger gelegd bij het verschil tussen het gemiddelde cijfer voor het schoolexamen van de mavo-leerlingen en dat van het centraal schriftelijk examen in de jaren 2005-2007. Panta Rhei komt daarmee negatief in het nieuws, op basis van iets dat gold voor circa tien leerlingen per eindexamenjaar!

Net als *Elsevier* vinden wij het verschil tussen het gemiddelde cijfer voor het school- en het centraal examen in onze mavo-opleiding hoog. Sinds het schooljaar 2007-2008 verbeteren wij echter jaarlijks onze mavo-opleiding. De resultaten hiervan zijn hoopgevend. Zo is het gemiddelde cijfer voor het centraal examen sinds 2005 met maar liefst meer dan met een vol punt verbeterd. Het verschil tussen het school- en het centraal examen is in 2008 teruggelopen tot 0,8 punt. Dat dit niet zichtbaar is in oude examen-cijfers, spreekt voor zich. Met het huidige verschil waren wij nooit in *Elsevier* vermeld. De schoolleiding heeft de aantijgingen van *Elsevier* net als vorig jaar onder meer weerproken in een persbericht en op de website.

Wie eens iets heel anders over Panta Rhei wil lezen, kan terecht op onze website, waar

Wilt u reageren op deze uitgave van **PeRspectief**? Dat kan op perspectief@sgpantarhei.nl

een reportage staat uit *Libelle* (onder Actueel > Nieuws over onze school). Een redacteur van dit weekblad liep een dag mee met een docente. Lees ook het interview met de Libelleredacteur op pagina 3.

Meubilair en planten Rabobank

De Rabobank heeft ons meubilair en planten voor onze stafruimtes cadeau gedaan. Hiermee geeft deze bank vorm en inhoud aan het maatschappelijk verantwoord ondernemen waar zij mede om bekend staat.

Opening medio maart

Uiteraard wordt het nieuwe hoofdgebouw nog officieel geopend. Waarschijnlijk zullen wij dit voor een van de laatste vrijdagen in maart op de agenda zetten. Zowel voor de leerlingen van de onderbouw als voor de medewerkers en belangstellenden worden er speciale openingsactiviteiten georganiseerd. Als het oude onderbouwgebouw gesloopt is, start eind april/begin mei 2009 de bouw van het nieuwe gebouw voor de bovenbouw. Hieronder een sfeerimpressie van dit nieuwe bovenbouwgebouw.

Colofon

Uitgave
Scholengemeenschap Panta Rhei
Postbus 590
1180 AN Amstelveen
T 020 503 21 21
E info@sgpantarhei.nl
I www.sgpantarhei.nl

Hoofdvestiging (onderbouw)
Pandora 1
1183 KK Amstelveen

Nevenvestiging (bovenbouw)
Hortensialaan 1
1185 ED Amstelveen

panta rhei
jouw school

De missie van Panta Rhei

Panta Rhei is een stabiele, inspirerende school met een positieve uitstraling. Op onze school werken wij leerlinggericht vanuit maatschappelijk relevante contexten. Dit doen we door waardering en respect te tonen voor de leerbaarheid en inzet van de leerling en deze zijn weg te wijzen. We gaan daarbij uit van de kracht van iedere leerling en brengen in kaart waar kansen liggen.

Redactie en teksten **Jedidja Vreugdenhil, Bert de Weerd, Anja de Zeeuw**
Eindredactie **Anja de Zeeuw**
Foto's **Ruth Brandwagt** (p. 8 links), **Rick Keus** (p. 4 onder), **Libelle** (p. 3), **Rob Peetoom Hair + Make-Up** (p. 7), **Snelder Architecten** (p. 8 rechts), **Jedidja Vreugdenhil** (overige foto's)
Basisvormgeving **studio Tineke Wieringa**
Opmaak **Panta Rhei, Jedidja Vreugdenhil**
Druk **Mart.Spruijt**